

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

zo 4. júla 2013*

„Odvolanie — Kartely — Európsky trh — Odvetvie medených tvaroviek a tvaroviek zo zliatin medi — Rozhodnutie Komisie — Konštatovanie porušenia článku 101 ZFEÚ — Pokuty — Jediné, komplexné a nepretržité porušenie — Ukončenie porušenia — Pokračovanie v porušovaní zo strany niektorých účastníkov — Opakovanie porušenia“

Vo veci C-287/11 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 6. júna 2011,

Európska komisia, v zastúpení: F. Castillo de la Torre, V. Bottka a R. Sauer, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Aalberts Industries NV, so sídlom v Utrechte (Holandsko),

Comap SA, pôvodne Aquatis Francúzsko SAS, so sídlom v Lyone (Francúzsko),

Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG, so sídlom v Argenbühle-Eisenharzi (Nemecko),

v zastúpení: R. Wesseling, advocaat,

žalobkyne v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: K. Lenaerts, vykonávajúci funkciu predsedu tretej komory, sudcovia E. Juhász (spravodajca), G. Arestis, T. von Danwitz a D. Šváby,

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: A. Impellizzeri, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 27. septembra 2012,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 28. februára 2013,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

- 1 Európska komisia sa svojím odvolaním domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 24. marca 2011, Aalberts Industries a i./Komisia (T-385/06, Zb. s. II-1223, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Všeobecný súd zrušil článok 1, článok 2 písm. a) a článok 2 písm. b) bod 2 rozhodnutia Komisie K(2006) 4180 z 20. septembra 2006 o konaní podľa článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/F-1/38.121 – Tvarovky) (Ú. v. EÚ L 283, 2007, s. 63, ďalej len „sporné rozhodnutie“) v rozsahu, v akom bola týmto rozhodnutím konštatovaná účasť spoločností Aalberts Industries NV (ďalej len „Aalberts“), Comap SA (ďalej len „Comap“), pôvodne Aquatis Francúzsko SAS (ďalej len „Aquatis“) a Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG (ďalej len „Simplex“) na protiprávnom karteli v období od 25. júna 2003 do 1. apríla 2004 a spoločnosti Aalberts uložená pokuta vo výške 100,8 milióna eur, z toho 55,15 milióna eur spoločne a nerozdielne s jej dcérskymi spoločnosťami Aquatis a Simplex, a pokiaľ ide o tieto dve dcérske spoločnosti, spoločne a nerozdielne dodatočná pokuta.
- 2 Za predpokladu, že by Súdny dvor vyhovel odvolaniu Komisie, sa Aalberts, Aquatis, a Simplex svojím vzájomným odvolaním domáhajú zrušenia článku 1, článku 2 písm. a) a článku 2 písm. b) bodu 2, ako aj článku 3 sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týka spoločností Aalberts, Comap (predtým Aquatis) a Simplex.
- 3 Odvolateľky sa subsidiárne domáhajú zrušenia napadnutého rozsudku v rozsahu, v akom konštatuje existenciu jediného, komplexného a nepretržitého porušenia, ktoré pokračovalo po inšpekciách vykonaných Komisiou v marci 2001, a zrušenia článku 1, článku 2 písm. a), článku 2 písm. b) bodu 2, ako aj článku 3 sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týka uvedených spoločností, alebo subsidiárne zrušenia alebo podstatného zníženia výšky pokuty, ktorá im bola uložená.

Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné rozhodnutie

- 4 Všeobecný súd vykonal tieto zistenia:
 - „1 ... Porušovanie spočívalo v určovaní cien, dohodách na cenníkoch, zľavách a rabatoch a mechanizmoch zvyšovania cien, v rozdelení vnútroštátnych trhov a zákazníkov a vo výmene ďalších obchodných informácií, ako aj v účasti na pravidelných stretnutiach a udržiavaní ďalších kontaktov, ktoré mali uľahčiť porušovanie.
 - 2 [Aalberts, Aquatis a Simplex] patria medzi adresátov [sporného] rozhodnutia.
 - 3 Spoločnosť Aalberts je materskou spoločnosťou medzinárodnej priemyselnej skupiny kótovanej na burze Euronext v Amsterdame (Holandsko). Táto spoločnosť priamo alebo nepriamo kontroluje kapitál niekoľkých spoločností pôsobiacich v odvetví výroby a distribúcie tvaroviek. Dňa 30. augusta 2002 získala spoločnosť Aalberts všetky činnosti výroby a distribúcie tvaroviek spoločnosti IMI plc [ďalej len ‚IMI‘], ktoré boli v tej dobe zoskupené v ‚Yorkshire Fittings Group‘. Táto transakcia spočívala najmä v získaní všetkých akcií spoločnosti Raccord Orléanais SA [ďalej len ‚Raccord Orléanais‘] (z ktorej sa potom stala spoločnosť Aquatis) a R. Woeste & Co. Yorkshire GmbH [ďalej len ‚Woeste & Co‘] (z ktorej sa potom stala spoločnosť Simplex). Oba tieto podniky boli začlenené do jednej z dvoch hlavných činností skupiny Aalberts, a to kontroly kvapalín.
 - 4 V marci 2006 bola skupine Aalberts postúpená spoločnosť Comap, ktorá je adresátom [sporného] rozhodnutia z dôvodu svojej účasti na porušovaní pod kontrolou spoločnosti Legris Industries SA a žalobkyňou vo veci T-377/06. Listom zo 16. apríla 2007 bol Všeobecný súd informovaný o skutočnosti, že všetky aktíva a pasíva spoločnosti Aquatis boli prevedené na spoločnosť Comap a spoločnosť Aquatis prestala existovať ako právny subjekt. ...

- 5 Dňa 9. januára 2001 spoločnosť Mueller Industries Inc., ďalší výrobca medených tvaroviek, informovala Komisiu o existencii kartelu v odvetví tvaroviek a v ďalších priemyselných odvetviach spojených s trhom s medenými rúrami a o svojej vôli spolupracovať na základe oznámenia Komisie o neuložení alebo znížení pokút v kartelových veciach (Ú. v. ES C 207, 1996, s. 4, ďalej len ‚oznámenie o spolupráci z roku 1996‘) (odôvodnenie 114 [sporného] rozhodnutia).
- 6 V dňoch 22. a 23. marca 2001 Komisia v rámci vyšetrovania týkajúceho sa medených rúr a tvaroviek vykonala podľa článku 14 ods. 3 nariadenia Rady č. 17 zo 6. februára 1962, Prvého nariadenia implementujúceho článku [81 ES] a [82 ES] (Ú. v. ES 13, s. 204; Mim. vyd. 08/001, s. 3), neohlásenú kontrolu v priestoroch niekoľkých podnikov vrátane podniku IMI, v tom čase materskej spoločnosti spoločností Raccords Orléanais a [Woeste & Co.] (odôvodnenie 119 [sporného] rozhodnutia).
- 7 Po tejto prvej kontrole Komisia v apríli 2001 rozdelila svoje vyšetrovanie týkajúce sa medených rúr na tri samostatné konania, a to konanie vo veci COMP/E-1/38.069 (Medené sanitárne rúry), konanie vo veci COMP/F-1/38.121 (Tvarovky) a konanie vo veci COMP/E-1/38.240 (Priemyselné rúry) (odôvodnenie 120 [sporného] rozhodnutia).
- ...
- 9 Od februára, resp. marca 2002 zaslala Komisia dotknutým stranám niekoľko žiadostí o informácie podľa článku 11 nariadenia č. 17, neskôr článku 18 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 [ES] a 82 [ES] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205) (odôvodnenie 122 [sporného] rozhodnutia).
- 10 V septembri 2003 podala IMI žiadosť, aby sa na ňu použilo oznámenie o spolupráci z roku 1996. Po tejto žiadosti nasledovali žiadosti skupiny Delta (marec 2004) a spoločnosti FRA.BO SpA [ďalej len ‚FRA.BO‘] (júl 2004). Poslednú žiadosť o zhovievavosť podala v máji 2005 spoločnosť Advanced Fluid Connections plc (ďalej len ‚AFC‘). Spoločnosť FRA.BO poskytla najmä informácie upriamujúce pozornosť Komisie na skutočnosť, že porušenie pokračovalo aj v rokoch 2001 až 2004, teda po vykonaní kontroly Komisiou (odôvodnenia 115 až 118 [sporného] rozhodnutia).
- 11 Dňa 22. septembra 2005 Komisia v rámci veci COMP/F-1/38.121 (Tvarovky) začala konanie o porušení a prijala oznámenie o výhradách, ktoré bolo oznámené [odvolateľkám] (odôvodnenia 123 a 124 [sporného] rozhodnutia).
- 12 Dňa 20. septembra 2006 Komisia prijala [sporné] rozhodnutie.
- 13 V článku 1 [sporného] rozhodnutia Komisia konštatovala, že [odvolateľky] sa zúčastňovali na porušovaní v týchto obdobiach:
 - spoločnosť Aalberts v období od 25. júna 2003 do 1. apríla 2004,
 - spoločnosti Aquatis a Simplex v období od 31. januára 1991 do 22. marca 2001 ako členky skupiny IMI a v období od 25. júna 2003 do 1. apríla 2004 ako členky skupiny Aalberts.
- 14 Za toto porušenie Komisia v článku 2 písm. a) a b) [sporného] rozhodnutia uložila [odvolateľkám] tieto pokuty:
 - ,a) [Aalberts]: 100,80 milióna eur

z čoho spoločne a nerozdielne:

[Aquatis]: 55,15 milióna eur a

[Simplex]: 55,15 milióna eur.

- b) 1. [IMI] spoločne a nerozdielne so spoločnosťou IMI Kynoch Ltd: 48,30 milióna eur

z čoho spoločne a nerozdielne:

...

[s Aquatis]: 48,30 milióna eur, a

[so Simplex]: 48,30 milióna eur

2. [Aquatis] a [Simplex] spoločne a nerozdielne považované za zodpovedné za dodatočnú výšku pokuty: 2,04 milióna eur.'

- 15 Podľa článku 3 [sporného] rozhodnutia bolo podnikom uvedeným v jeho článku 1 nariadené, aby ihneď ukončili porušovanie, pokiaľ tak ešte neurobili, a zdržali sa v budúcnosti akéhokoľvek konania alebo správania opísaného v článku 1, ako aj akéhokoľvek konania alebo správania s rovnakým alebo podobným cieľom alebo účinkom.
- 16 Na stanovenie výšky pokuty uloženej každému podniku uplatnila Komisia v [spornom] rozhodnutí metódu definovanú v usmerneniach k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku 65 ods. 5 [UO] (Ú. v. ES C 9, 1998, s. 3; Mim. vyd. 08/001, s. 171, ďalej len 'usmernenia z roku 1998').
- 17 Pokiaľ ide najskôr o stanovenie východiskovej sumy pokuty podľa závažnosti porušenia, Komisia kvalifikovala porušenie ako veľmi závažné z dôvodu jeho povahy a zemepisného rozsahu (odôvodnenie 755 [sporného] rozhodnutia).
- 18 Keďže sa Komisia ďalej domnievala, že medzi dotknutými podnikmi existujú významné rozdiely, pristúpila k odlišnému zaobchádzaniu, pričom na tieto účely vychádzala z ich relatívneho významu na relevantnom trhu určeného podľa ich podielu na trhu. Na základe toho rozdelila dotknuté podniky do šiestich kategórií, pričom vychádzala z príslušných častí obratu dosiahnutého počas roka 2000 každým z podnikov na úrovni EHP [Európsky hospodársky priestor] v súvislosti s výrobkom, o ktorý ide v prejednávanej veci, s výnimkou spoločností Aalberts a AFC, pre ktoré vzala do úvahy rok 2003 (odôvodnenie 758 [sporného] rozhodnutia).
- 19 Aalberts bola zaradená do prvej kategórie, pre ktorú bola východisková suma pokuty stanovená na 60 miliónov eur, zatiaľ čo IMI bola zaradená do druhej kategórie, pre ktorú bola východisková suma pokuty stanovená na 46 miliónov eur (odôvodnenie 765 [sporného] rozhodnutia).
- 20 Komisia ďalej zvýšila východiskovú sumu pokuty uloženej každému dotknutému podniku o 10 % za každý rok účasti na karteli, prípadne o 5 % za každé obdobie v dĺžke od šiestich mesiacov do jedného roka. Pokiaľ ide o obdobie od 31. decembra 1988 do 31. januára 1991, Komisia považovala za primerané zvýšiť pokutu z dôvodu obmedzeného zemepisného rozsahu kartelu v tomto období o 5 % za rok (odôvodnenie 775 [sporného] rozhodnutia).

21 Nakoniec pokračovanie účasti na porušovaní po inšpekciách Komisie, teda počas obdobia od 21. júna 2003 do 25. apríla 2004, bolo považované za priťažujúcu okolnosť odôvodňujúcu uplatnenie zvýšenia základnej sumy pokuty uloženej [odvolateľkám] o 60 % (odôvodnenia 779 a 782 [sporného] rozhodnutia).“

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 5 Návrhom podaným 14. septembra 2006 sa odvolateľky domáhajú, aby Všeobecný súd:
 - zrušil článok 1, článok 2 písm. a), článok 2 písm. b) bod 2, ako aj článok 3 sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom sa ich tieto ustanovenia týkajú,
 - subsidiárne podstatne znížil výšku pokuty, ktorá im bola uložená.
- 6 Na podporu svojej žaloby v konaní pred Všeobecným súdom odvolateľky uviedli päť žalobných dôvodov, ktoré sú založené na protiprávnosti pripísania zodpovednosti za porušenie spoločnosti Aalberts ako materskej spoločnosti, na neexistencii porušenia článku 81 ES, na neúčasti na jedinom, komplexnom a nepretržitom porušení uvedenom v článku 1 sporného rozhodnutia, na porušení článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 a usmernení z roku 1998 a napokon na porušení článku 2 nariadenia č. 1/2003 a článku 11 ods. 2 nariadenia (ES) nariadenia Komisie (ES) č. 773/2004 zo 7. apríla 2004, ktoré sa týka vedenia konania Komisiou podľa článkov 81 [ES] a 82 [ES] (Ú. v. EÚ L 123, s. 18; Mim. vyd. 08/003, s. 81).
- 7 Všeobecný súd považoval za vhodné preskúmať najskôr druhý a tretí žalobný dôvod.
- 8 Všeobecný súd v bode 48 napadnutého rozsudku zdôraznil, že sa nespochybňuje existencia správania, ktoré Komisia vytýka odvolateľkám, teda účasti na stretnutiach Fédération française des négociants en appareils sanitaires, chauffage, climatisation et canalisations (FNAS, Francúzska federácia obchodníkov so sanitárnym zariadením, kúrením klimatizáciou a kanalizáciou), ktoré sa konali medzi 25. júnom 2003 a 20. januárom 2004, a účasti na telefonickej konferencii 16. februára 2004, ktorá sa tiež uskutočnila v rámci FNAS, kontaktov medzi zamestnancom jednej z odvolateľiek a zástupcom spoločnosti FRA.BO, ako aj kontaktov nadviazaných počas veľtrhu v Essene (Nemecko) 18. marca 2004. Odvolateľky však spochybňujú protisúťažný charakter tohto správania, ktorý je nevyhnutnou podmienkou konštatovania porušenia článku 81 ES.
- 9 Všeobecný súd preskúmal dôkazy a v bode 68 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že účasť spoločnosti Simplex na porušovaní článku 81 ES v spornom období nebola z právneho hľadiska dostatočne preukázaná. Z toho vyplýva, že bod 69 napadnutého rozhodnutia treba zrušiť v rozsahu, v akom v ňom Komisia konštatovala, že Simplex sa v spornom období zúčastňovala na jedinom, komplexnom a nepretržitom porušení.
- 10 Pokiaľ ide o účasť spoločnosti Aquatis na porušení, Všeobecný súd v bode 119 napadnutého rozsudku zastával názor, že sa nepreukázalo, že Aquatis vedela o tom, že sa svojím správaním pripojila ku kartelu, ktorý pozostával z rôznych udalostí so spoločným cieľom, alebo ku kartelu, na ktorom sa už zúčastňovala pred marcom 2001 a ktorý odvtedy pokračoval.
- 11 Všeobecný súd teda zrušil článok 1 sporného rozhodnutia nielen voči spoločnostiam Aquatis a Simplex, ale tiež voči spoločnosti Aalberts, ktorej sporné rozhodnutie pripísalo zodpovednosť za jej dcérske spoločnosti v rozsahu, v akom v ňom Komisia konštatovala, že sa počas sporného obdobia zúčastňovali na jedinom, komplexnom a nepretržitom porušení tým, že sa podieľali na súbore dohôd a zosúladených postupov na trhu s medenými tvarovkami a tvarovkami zo zliatin medi.

- 12 Všeobecný súd zastával názor, že nie je potrebné rozhodnúť o ďalších žalobných dôvodoch a zrušil pokutu vo výške 100,8 milióna eur uloženú spoločnosti Aalberts, za ktorú je zodpovedná spoločne a nerozdielne so spoločnosťami Aquatis a Simplex vo výške 55,15 milióna eur, ako aj sumu 2,04 milióna eur, za ktorej zaplataenie sú spoločne a nerozdielne zodpovedné spoločnosti Aquatis a Simplex.

Konanie pred Súdny dvorom a návrhy účastníkov konania

- 13 Komisia na účely zrušenia napadnutého rozsudku uvádza tri odvolacie dôvody.
- 14 V rámci svojho prvého odvolacieho dôvodu Komisia tvrdí, že Všeobecný súd porušil viaceré pravidlá v oblasti dôkazného bremena a rôzne procesné pravidlá, skreslil niektoré dôkazy a dostatočne neodôvodnil posúdenie skutkového stavu. V rámci svojho druhého odvolacieho dôvodu, ktorý je uvedený subsidiárne, Komisia tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne zrušil sporné rozhodnutie v celom rozsahu. V rámci svojho tretieho odvolacieho dôvodu, ktorý je takisto uvedený subsidiárne pre prípad, že by Súdny dvor musel zamietnuť prvé dva odvolacie dôvody, Komisia zastáva názor, že Všeobecný súd dostatočne neodôvodnil zrušenie článku 2 písm. b) bodu 2 sporného rozhodnutia, rozhodol *ultra petita* a porušil zásadu kontradiktórneho konania.

O prvom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 15 Prvý odvolací dôvod sa delí na tri časti.
- O samostatnom posúdení účasti spoločností Simplex a Aquatis na nepretržitom porušení
- 16 Podľa Komisie Všeobecný súd neposúdil nepretržitú účasť spoločnosti Aalberts na porušení, ale vykonal samostatné a individuálne preskúmanie vo vzťahu ku každej z oboch jej dcérskych spoločností, a to Simplex a Aquatis. Napadnutý rozsudok neprihliada na samotný predpoklad posúdenia dôkazov v spornom rozhodnutí, a to na skutočnosť, že spoločnosti Simplex a Aquatis boli súčasťou toho istého hospodárskeho subjektu, a teda toho istého podniku v zmysle článku 101 ZFEÚ, ako aj článku 7 a článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003. Z tohto dôvodu sa mal Všeobecný súd najskôr vyjadriť k žalobnému dôvodu založenému na tom, že Aalberts a jej dcérske spoločnosti tvorili ten istý podnik, čo v napadnutom rozsudku nebolo preskúmané.
- O nezohľadnení celého súboru nepriamych dôkazov, najmä rôznych väzieb medzi jednotlivými dôkazmi
- 17 Komisia tvrdí, že Všeobecný súd nezohľadnil celý súbor nepriamych dôkazov, ktorý mu bol predložený v spornom rozhodnutí, a počas prvostupňového konania bez dostatočného dôvodu nezohľadnil niektoré dôkazy a ďalej nepreskúmal tieto dôkazy a ignoroval tak väzby, ktoré medzi nimi existujú.
- 18 Týmto konaním Všeobecný súd ignoroval vzťahy existujúce medzi rôznymi dôkazmi, ktoré sú užitočné na správne posúdenie nekalosúťažných správání. Podľa Komisie sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že pri hodnotení postupoval selektívne a roztrieštene, nezohľadnil jednak podobnosti medzi nekalosúťažnými činnosťami počas prvého obdobia kartelu (pred inšpekciami vykonanými Komisiou) a následné kontakty, za ktoré je zodpovedná Aalberts, a jednak zjavné väzby medzi rôznymi tajne dohodnutými kontaktmi v období rokov 2003 a 2004.

– O skreslení dôkazov a nedostatku odôvodnenia

- 19 Komisia zastáva názor, že Všeobecný súd dostatočne neodôvodnil, prečo odmietol rukou písané poznámky pani P. (FRA.BO) z 25. februára 2004 a vysvetlenia, ktoré boli v tomto ohľade poskytnuté. V bode 60 napadnutého rozsudku Všeobecný súd síce tvrdí „nie je vylúčené, že to bol dovozca nezávislý od spoločnosti Simplex (pán D.), kto sa rozhodol zvýšiť svoje ceny“, avšak vôbec nevysvetľuje, akú má toto tvrdenie relevantnosť a neponúkol nijaké vysvetlenie, pokiaľ ide o záver, ktorý by sa z neho mohol vyvodiť.
- 20 Komisia navyše tvrdí, že Všeobecný súd skreslil význam poznámky v zápisníku, ako aj vyhlásenia spoločnosti FRA.BO. Podľa Komisie Všeobecný súd mohol na základe analýzy druhého vyhlásenia spoločnosti FRA.BO a poznámky v samotnom zápisníku dospieť výlučne k záveru, že spoločnosť Simplex informovala FRA.BO o zvýšení cien v Grécku o 5 %, ktoré sa logicky týkalo pána D. v postavení distribútora.
- 21 Komisia okrem toho tvrdí, že Všeobecný súd nezohľadnil dôkazy týkajúce sa účasti zástupcov spoločnosti Simplex (páni Be a H.) na nekalosúťažnom stretnutí so zástupcom spoločnosti IBP Ltd (pán Ha) počas veľtrhu v Essene 18. marca 2004. Všeobecný súd skreslil vyhlásenia rôznych účastníkov predmetného kartelu počas tejto udalosti, ktorá viedla k nekalosúťažným stretnutiam.
- 22 Komisia nakoniec uvádza, že Všeobecný súd pri svojom posúdení účasti spoločnosti Aalberts (Aquatis) na stretnutiach FNAS znovu nezohľadnil celý súbor nepriamych dôkazov a skreslil skutkové okolnosti. Všeobecný súd okrem toho nevysvetlil relevantnosť konštatovania vykonaného v bode 60 napadnutého rozsudku, podľa ktorého nie je vylúčené, že to bol dovozca nezávislý od spoločnosti Simplex (pán D.), kto sa rozhodol zvýšiť svoje ceny o 5 % od 1. marca 2004. Navyše odôvodnenie Všeobecného súdu je rozporné, keďže v prejednávanej veci dospel k záveru, že účasť spoločnosti Aalberts na stretnutiach FNAS nemá „zjavnú“ väzbu s celkovým kartelom, zatiaľ čo súbežne v inej veci zastával názor, že účasť na uvedených stretnutiach predstavuje dostatočnú väzbu na to, aby sa preukázalo celkové porušenie spoločnosti IBP Ltd (rozsudok Všeobecného súdu z 24. marca 2011, IBP a International Building Products France/Komisia, T-384/06, Zb. s. II-1177).
- 23 Odvolateľky uvádzajú, že porušenia vytýkané spoločnostiam Aquatis a Simplex spočívajú na štyroch skutočnostiach, z ktorých sa dve týkajú spoločnosti Aquatis, a to účasť jej zástupcov na piatich stretnutiach logistického výboru FNAS a na telefonickej konferencii v rámci FNAS, a dve sa týkajú spoločnosti Simplex, a to telefonický kontakt medzi zástupcom FRA.BO a spoločnosťou Simplex a stretnutie počas veľtrhu v Essene 18. marca 2004. Podľa odvolateľiek sa tieto udalosti vzájomne nepodporujú a Všeobecný súd logicky posúdil údajnú účasť týchto dvoch spoločností a následne preskúmal všetky dôkazy v ich kontexte.

Posúdenie Súdny dvorom

- 24 Z bodu 3 napadnutého rozsudku vyplýva, že spoločnosti Raccord Orléanais a Woeste & Co boli dcérske spoločnosti spoločnosti Aalberts. Dňa 30. augusta 2002 spoločnosť Aalberts kúpila všetky akcie týchto dcérskych spoločností. Obe dcérske spoločnosti boli zapojené do jednej z činností skupiny Aalberts, a to do kontroly kvapalín.
- 25 Treba tiež pripomenúť, že v odôvodneniach 649 až 656 sporného rozhodnutia sa odvolateľky považovali za jediný podnik v zmysle článku 81 ES. Komisia preto v článku 1 sporného rozhodnutia pripísala údajné protiprávne správanie spoločností Aquatis a Simplex ich materskej spoločnosti Aalberts.

- 26 Z ustálenej judikatúry totiž vyplýva, že správanie dcérskej spoločnosti môže byť pripísané materskej spoločnosti najmä vtedy, keď dcérska spoločnosť napriek tomu, že má vlastnú právnu subjektivitu, neurčuje svoje správanie na trhu samostatne, ale v podstate uplatňuje pokyny, ktoré jej dáva materská spoločnosť, najmä vzhľadom na hospodárske, organizačné a právne väzby, ktoré tieto dva právne subjekty spájajú (pozri rozsudok z 10. septembra 2009, Akzo Nobel a i./Komisia, C-97/08 P, Zb. s. I-8237, bod 58 a citovanú judikatúru).
- 27 Z napadnutého rozsudku vyplýva, že odvolateľky v rámci prvého dôvodu uvedeného pred Všeobecným súdom spochybňovali, že spoločnosť Aalberts a jej dcérske spoločnosti Aquatis a Simplex možno kvalifikovať ako jediný podnik v zmysle článku 81 ES.
- 28 Všeobecný súd však tento žalobný dôvod v napadnutom rozsudku nepreskúmal. Obmedzil sa len na preskúmanie druhého a tretieho žalobného dôvodu a najmä otázky, či možno spoločnosti Aquatis a Simplex na základe preskúmania dôkazov, ktoré sa viažu ku každej z týchto dcérskych spoločností, považovať za spoločnosti, ktoré sa na porušení konštatovanom v článku 1 sporného rozhodnutia zúčastnili oddelene.
- 29 Všeobecný súd sa týmto konaním dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keďže nezohľadnil samotný predpoklad sporného rozhodnutia, a to že spoločnosti Aalberts, Aquatis a Simplex boli súčasťou toho istého hospodárskeho subjektu, čiže toho istého podniku v zmysle článku 81 ES.
- 30 Prvá časť prvého odvolacieho dôvodu je teda nedôvodná.
- 31 Za týchto podmienok treba preskúmať, či vzhľadom na toto pochybenie treba napadnutý rozsudok zrušiť.
- 32 V tejto súvislosti z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že nesprávne právne posúdenie, ktorého sa dopustil Všeobecný súd nemôže mať za následok neplatnosť napadnutého rozsudku, ak sa výrok tohto rozsudku zdá byť dôvodný z iných právnych dôvodov (pozri v tomto zmysle rozsudky z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 47, ako aj z 29. marca 2011, ThyssenKrupp Nirosta/Komisia, C-352/09 P, Zb. s. I-2359, bod 136).
- 33 V rámci žaloby prejednáwanej na Všeobecnom súde mohlo preskúmanie prvého žalobného dôvodu viesť k dvom výsledkom.
- 34 Ak by Všeobecný súd dospel k záveru, že tri dotknuté spoločnosti netvorili jediný podnik v zmysle práva Únie v oblasti hospodárskej súťaže, výhrady Komisie týkajúce sa preskúmania vykonaného Všeobecným súdom, ktoré formulovala v rámci tohto odvolacieho dôvodu, by boli nedôvodné.
- 35 Ak by naopak došlo k identifikácii podniku v zmysle práva Únie v oblasti hospodárskej súťaže, takéto zistenie by v zásade mohlo viesť k odlišnému výroku, než aký bol vykonaný v napadnutom rozsudku.
- 36 Súdny dvor musí preskúmať túto druhú hypotézu.
- 37 Je nepochybné, že Komisia v spornom rozhodnutí preskúmala a posúdila kartel uzavretý v dvoch etapách, ktoré boli prerušené neohlásenou kontrolou Komisie, vykonanou v marci 2001 v priestoroch viacerých podnikov. Vyšetrovanie týkajúce sa skupiny Aalberts prebehlo v druhom období, najmä od 15. júna 2003 do 1. apríla 2004. V tomto ohľade samotná Komisia používa v odvolaní slovné spojenie „druhé obdobie“.
- 38 V bode 570 sporného rozhodnutia Komisia uznala, že spoločnosť IMI, predchodkyňa spoločnosti Aalberts a materská spoločnosť spoločností Aquatis a Simplex ukončila v marci 2001 svoju účasť na karteli okamžite po neohlásenej kontrole vykonanej Komisiou. Navyše bod 80 napadnutého rozsudku obsahuje vyhlásenie žalobkyní, podľa ktorého keď spoločnosť Aalberts získala všetky činnosti výroby

a distribúcie tvaroviek spoločnosti IMI, uistila sa, že spoločnosť IMI a jej dcérske spoločnosti, vrátane spoločností Raccord Orléanais a Woeste & Co., skutočne ukončili svoju účasť na spornom karteli. Toto vyhlásenie Komisia nepopiera. Pokiaľ ide konkrétne o Aquatis, Všeobecný súd v bode 114 napadnutého rozsudku uvádza, že keď bol kapitál spoločnosti Aquatis kontrolovaný spoločnosťou IMI, ukončila svoju účasť na porušení okamžite po kontrolách Komisie v marci 2001.

- 39 V každom prípade, pokiaľ ide o obdobie od marca 2001 do 25. júna 2003, Komisia spoločnosti Aalberts a jej dcérskym spoločnostiam nevytýka nijaké konanie, ktoré by sa mohlo považovať za protiprávne. Preto treba považovať za preukázané, že počas tohto referenčného obdobia nebola nijaká spoločnosť zo skupiny Aalberts zapojená do sporného kartelu.
- 40 Aj keby sa za týchto okolností mohlo konštatovať, že spoločnosti Aalberts, Aquatis a Simplex tvorili jediný podnik v zmysle práva Únie v oblasti hospodárskej súťaže, na účely pripísania zodpovednosti tomu podniku za sporný kartel by bolo potrebné, aby sa k nej znovu pripojila aspoň jedna zo spoločností tejto skupiny (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. januára 2013, Komisia/Tomkins, C-286/11 P, bod 37).
- 41 Všeobecný súd tak postupoval správne, keď preskúmal všetky skutočnosti svedčiace v neprospech uvedené v spornom rozhodnutí, ktoré mohli preukázať, že jedna z dcérskych spoločností Aalberts sa ku kartelu znovu pripojila.
- 42 Všeobecný súd v tomto ohľade v bode 68 napadnutého rozsudku konštatoval, že „účasť spoločnosti Simplex na porušovaní článku 81 ES v spornom období nebola z právneho hľadiska dostatočne preukázaná“ a ďalej v bode 119 tohto rozsudku uviedol, že „že sa nepreukázalo, že Aquatis vedela o tom, že sa svojím správaním pripojila ku kartelu, ktorý pozostával z rôznych udalostí so spoločným cieľom, alebo ku kartelu, na ktorom sa už zúčastňovala pred marcom 2001 a ktorý pokračoval“.
- 43 Nemožno však dospieť k záveru, že Všeobecný súd by konštatoval porušenie pravidiel Únie v oblasti hospodárskej súťaže vo vzťahu k jednej alebo viacerým predmetným spoločnostiam, ak by sa predtým zistilo, že všetky tieto spoločnosti tvorili jediný podnik v zmysle práva Únie v oblasti hospodárskej súťaže.
- 44 Navyše treba konštatovať, že Všeobecný súd posúdil skutkový stav s ohľadom na skutočnosti uvedené v spise, ktorý mu bol predložený, ktoré sa týkali najmä väzieb medzi spoločnosťami Aalberts, Aquatis a Simplex.
- 45 Za týchto okolností nesprávne právne posúdenie konštatované v bode 29 tohto rozsudku nemôže viesť k zrušeniu napadnutého rozsudku.
- 46 Pokiaľ ide ďalej o druhú časť prvého odvolacieho dôvodu, Komisia Všeobecnému súdu v podstate vytýka, že dôkazy svedčiace v neprospech skúmal osobitne vo vzťahu ku každej z dcérskych spoločností bez toho, aby na účely posúdenia protiprávnosti správania každej dcérskej spoločnosti zohľadnil súvislosti existujúce medzi všetkými týmito dôkazmi.
- 47 V tomto ohľade treba pripomenúť, že z článku 256 ods. 1 druhého pododseku ZFEÚ a článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že len Všeobecný súd má právomoc jednak zistiť skutkový stav, okrem prípadu, keď by vecná nesprávnosť jeho zistení vyplývala z dokumentov v spise, ktoré mu boli predložené, a jednak tento skutkový stav posúdiť. Pokiaľ Všeobecný súd zistil alebo posúdil skutkový stav, Súdny dvor má na základe uvedeného článku 256 ZFEÚ právomoc preskúmať právnu kvalifikáciu tohto skutkového stavu a právnych následkov, ktoré z neho vyvodil Všeobecný súd (rozsudok z 19. decembra 2012, Bavaria/Komisia, C-445/11 P, bod 23 a citovaná judikatúra).

- 48 Treba konštatovať, že Komisia v rámci tejto časti vyzýva Súdny dvor, aby skutkové okolnosti znovu posúdil. Posúdenie dôkazov, ktoré Komisia spochybnila, tak súvisí s posúdením skutkového stavu, ktorý okrem prípadu skreslenia dôkazov, ktoré boli predložené Všeobecnému súdu, nemôže byť predmetom preskúmania Súdnym dvorom (pozri rozsudok Bavaria/Komisia, už citovaný, bod 24 a citovaných judikatúru).
- 49 Z uvedeného vyplýva, že druhá časť prvého odvolacieho dôvodu je neprípustná.
- 50 Pokiaľ ide o tretiu časť prvého odvolacieho dôvodu, treba pripomenúť, že ak odvolateľka tvrdí, že ide o skreslenie dôkazov Všeobecným súdom, musí podľa článku 256 ods. 1 druhého pododseku ZFEÚ, článku 51 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora a článku 168 ods. 1 písm. d) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora presne označiť dôkazy, ktoré tento Všeobecný súd skreslil, a preukázať nesprávne právne posúdenie, ktoré podľa jeho názoru viedlo Všeobecný súd k tomuto skresleniu (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. januára 2004, Aalborg Portland a i./Komisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Zb. s. I-123, bod 50).
- 51 O takéto skreslenie totiž ide len vtedy, ak je bez poukazovania na nové dôkazy posúdenie existujúcich dôkazov zjavne nesprávne (pozri rozsudky z 18. januára 2007, PKK a KNK/Rada, C-229/05 P, Zb. s. I-439, bod 37, ako aj zo 17. júna 2010, Lafarge/Komisia, C-413/08 P, Zb. s. I-5361, bod 17).
- 52 V tejto tretej časti prvého odvolacieho dôvodu však Komisia len navrhuje odlišný výklad jednotlivých dôkazov týkajúcich sa údajnej účasti spoločnosti Simplex na spornom karteli, najmä rukou písaných poznámok pani P. z 25. februára 2004 týkajúcich sa telefonického kontaktu s pánom W. a vyhlásení pánov Be, H. a Ha v súvislosti s údajným nekalosúťažným kontaktom, ku ktorému došlo počas veľtrhu v Essene 18. marca 2004 – než je výklad Všeobecného súdu. Tvrdenia, ktoré Komisia uviedla v prejednávanej veci, však neumožňujú dospieť k záveru, že Všeobecný súd zjavne prekročil medze primeraného posúdenia uvedených dôkazov (pozri analogicky rozsudok z 10. februára 2011, Activision Blizzard Germany/Komisia, C-260/09 P, Zb. s. I-419, bod 57).
- 53 Napokon pokiaľ ide o údajný nedostatok odôvodnenia, argumentácia Komisie sa v podstate vzťahuje na posúdenie uvedených rukou písaných poznámok z 25. februára 2004. Hoci Všeobecný súd nevysvetlil relevantnosť zistenia, ktoré vykonal v bode 60 napadnutého rozsudku, v bode 61 tohto rozsudku konštatuje, že séria predmetných poznámok „sama osebe nestačí na preukázanie účasti spoločnosti Simplex na porušovaní vytýkanom v prejednávanej veci [keďže n]emožno... vylúčiť, že tento kontakt možno považovať za ojedinelú udalosť [a že o]krem toho,... táto jediná séria rukou písaných poznámok nemôže preukázať ani zapojenie spoločnosti Simplex do kartelu v roku 2003“. Výhrade týkajúcej sa údajného rozporuplného odôvodnenia nemožno takisto vyhovieť. Všeobecný súd v už citovanom rozsudku IBP a International Building Products France/Komisia, konštatoval, že dôkazy z právneho hľadiska dostatočne preukazovali účasť dotknutých žalobkyň na porušení uvedenom v článku 1 sporného rozhodnutia, avšak hodnotenie dôkazov v napadnutom rozsudku, ktoré sa týkajú spoločností Aalberts, Aquatis a Simplex, Všeobecnému súdu neumožnilo, aby to isté konštatoval, pokiaľ ide o údajný podnik tvorený uvedenými spoločnosťami.
- 54 Za týchto okolností je tretia časť prvého odvolacieho dôvodu nedôvodná.
- 55 Prvý odvolací dôvod, ktorý Komisia uviedla na podporu svojho odvolania, sa musí zamietnuť.

O druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 56 Vo svojom druhom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení Komisia zastáva názor, že Všeobecný súd sa dopustil zjavne nesprávneho posúdenia, keď v celom rozsahu zrušil sporné rozhodnutie týkajúce sa dcérskej spoločnosti Aquatis a materskej spoločnosti Aalberts, hoci potvrdil, že Aquatis sa zúčastnila na činnostiach v rámci kartelu na francúzskom trhu. Napadnutý rozsudok obsahuje prinajmenšom dve nesprávne právne posúdenia.
- 57 Prvé nesprávne právne posúdenie spočíva v tom, že Všeobecný súd zrušil sporné rozhodnutie z dôvodu, že Aquatis mala inú mieru vedomosti o karteli než ostatní účastníci stretnutí FNAS vo Francúzsku.
- 58 Druhé nesprávne právne posúdenie spočíva v tom, že Všeobecný súd prekročil svoju právomoc, keď v celom rozsahu zrušil sporné rozhodnutie vo vzťahu k spoločnosti Aalberts a jej dvom dcérskym spoločnostiam, hoci by bolo vhodnejším riešením čiastočné zrušenie tohto rozhodnutia. Komisia totiž zastáva názor, že ak došlo k dvom odlišným porušeniam zo strany spoločnosti Aquatis počas dvoch odlišných referenčných období trvania kartelu, Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že zrušil výšku pokuty v plnom rozsahu namiesto toho, aby ju len znížil tak, aby odrážala porušenie spočívajúce v jej účasti na stretnutiach FNAS počas druhého obdobia trvania kartelu.
- 59 Odvolateľky zastávajú názor, že tento druhý odvolací dôvod sa musí zamietnuť ako sčasti neprípustný, keďže v skutočnosti ide o návrh na opätovné preskúmanie skutočností, ktoré už boli uvedené v prvostupňovom konaní. Subsidiárne sa musí zamietnuť tento druhý odvolací dôvod, lebo vychádza z nesprávneho výkladu napadnutého rozsudku a z nesprávneho uplatnenia pojmu jediného, komplexného a nepretržitého porušenie.

Posúdenie Súdny dvorom

- 60 Treba uviesť, že v bode 108 napadnutého rozsudku Všeobecný súd pripomína, že, Komisia spoločnosti Aquatis v spornom rozhodnutí vytýkala, že sa počas sporného obdobia zúčastňovala na jedinom, komplexnom a nepretržitom porušovaní zahŕňajúcom celý tzv. „celoeurópsky“ trh opísaný v článku 1 sporného rozhodnutia.
- 61 Všeobecný súd po tom, čo v bode 109 napadnutého rozsudku pripomenul, že základné zložky jediného, komplexného a nepretržitého porušenia po marci 2001 spočívali v dvojstranných kontaktoch, v kontaktoch nadviazaných na obchodnom veľtrhu a v kontaktoch nadviazaných v rámci stretnutí FNAS s cieľom koordinovať ceny, v bode 110 uvedeného rozsudku konštatoval, že Aquatis sa počas sporného obdobia zúčastňovala iba na stretnutiach FNAS, a nie na ďalších dvoch zložkách porušenia. V bode 119 napadnutého rozsudku však Všeobecný súd konštatoval, že sa nepreukázalo, že Aquatis vedela o tom, že sa svojím správaním pripojila ku kartelu, ktorý pozostával z rôznych udalostí so spoločným cieľom, alebo ku kartelu, na ktorom sa už zúčastňovala pred marcom 2001 a ktorý pokračoval, a v plnom rozsahu zrušil článok 1 sporného rozhodnutia vo vzťahu k odvolateľkám.
- 62 Pokiaľ ide o údajné nesprávne právne posúdenie uvedené v bode 57 tohto rozsudku, treba uviesť, že za predpokladu, že by sa správanie spoločnosti Aquatis na stretnutiach FNAS mohlo samo osebe kvalifikovať ako protisúťažné, je isté, že kritériá stanovené judikatúrou Súdneho dvora na to, aby sa toto správanie mohlo považovať za súčasť jediného, komplexného a nepretržitého porušenia, nie sú splnené.

- 63 Podľa judikatúry sa totiž malo preukázať, že tento podnik mal zámer vlastným správaním prispieť k naplneniu spoločných cieľov sledovaných všetkými zúčastnenými a že vedel o protiprávnom správaní, ktoré plánovali alebo vykonali iné podniky pri výkone rovnakých zámerov, alebo ich mohol dôvodne predpokladať a bol pripravený toto riziko prevziať (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. decembra 2012, Komisia/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, bod 42 a citovanú judikatúru). Konštatovania, ktoré Všeobecný súd vykonal v bodoch 112 a 119 napadnutého rozsudku, takúto možnosť vylučujú.
- 64 Pokiaľ ide o to, či Všeobecný súd, ako tvrdí Komisia, mal v každom prípade sčasti zrušiť článok 1 sporného rozhodnutia vo vzťahu odvolateľkám, keďže dotknutý podnik sa zúčastnil na podstatnej časti jediného a nepretržitého porušenia, teda na stretnutiach FNAS, Súdny dvor už rozhodol, že čiastočné zrušenie právneho aktu Únie je možné len vtedy, ak sú časti, ktorých zrušenie sa navrhuje, oddeliteľné od ostatných častí aktu (pozri rozsudok Komisia/Verhuizingen Coppens, už citovaný, bod 38 a citovanú judikatúru).
- 65 Treba však konštatovať, že sporné rozhodnutie odvolateľkám vytýka len ich účasť na jedinom, komplexnom a nepretržitom porušení. Toto rozhodnutie tak nekvalifikuje účasť spoločnosti Aquatis na stretnutiach FNAS ako porušenie článku 81 ES. Odôvodnenie 546 sporného rozhodnutia, ktoré vymenúva protisúťažné činnosti, na ktoré sa uvedené rozhodnutie vzťahuje, naopak neobsahuje nijaký odkaz na stretnutia FNAS. Odôvodnenie 590 sporného rozhodnutia okrem toho výslovne potvrdzuje, že Komisia zastávala názor, že „by bolo neprirodzené rozdeľovať určité nepretržité správanie [dotknutých podnikov], pre ktoré je príznačný jediný účel, na viacero jednotlivých porušení, keďže ide, naopak, o jediné porušenie“.
- 66 Aj za predpokladu, že stretnutia FNAS mali protisúťažný cieľ alebo účinok, uvedenú základnú zložku jediného, komplexného a nepretržitého porušenia nemožno za týchto podmienok oddeliť od ostatných častí aktu v zmysle judikatúry citovanej v bode 64 tohto rozsudku.
- 67 Všeobecný súd tak správne konštatoval, že účasť podniku na jedinom, komplexnom a pokračujúcom karteli nemožno preukázať, a v plnom rozsahu zrušil článok 1 sporného rozhodnutia vo vzťahu k odvolateľkám.
- 68 V dôsledku toho musí byť zamietnutý aj druhý odvolací dôvod.

O treťom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 69 Komisia zastáva názor, že Všeobecný súd dostatočne neodôvodnil zrušenie článku 2 písm. b) bodu 2 sporného rozhodnutia. Pokiaľ ide o 10 % hornú hranicu na základe článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 vypočítanú len z obratu spoločností Aquatis a Simplex, Všeobecný súd rozhodol *ultra petita*, lebo odvolateľky takýto žalobný dôvod neuviedli.
- 70 Navyše odvolateľky sa v písomných pripomienkach ani na pojednávaní pred Všeobecným súdom neodvolávali na porušenie článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003. Komisia preto zastáva názor, že Všeobecný súd porušil zásady kontradiktórneho konania a práva na spravodlivý proces. V napadnutom rozsudku sa tak nemohlo zákonne konštatovať, že došlo k nejakému pochybeniu pri výpočte pomernej časti pokuty v článku 2 písm. b) bode 2 sporného rozhodnutia, a mal by sa zrušiť aj v tomto ohľade.
- 71 Odvolateľky spochybňujú argumentáciu Komisie a navrhujú tento odvolací dôvod zamietnuť.

Posúdenie Súdny dvorom

- 72 V bodoch 123 a 124 napadnutého rozsudku Všeobecný súd vysvetlil, že metóda výpočtu, pomocou ktorej Komisia dospela k sume 2,04 milióna eur, ktorá bola ako pokuta uložená spoločnostiam Aquatis a Simplex, je uvedená v článku 2 písm. b) bode 2 sporného rozhodnutia.
- 73 Z bodu 123 napadnutého rozsudku vyplýva, že pokuta vo výške 100,8 milióna eur, ktorú Komisia uložila spoločnosti Aalberts v spornom rozhodnutí, bola pri uvedenom výpočte významným faktorom. Zánik tejto sumy v dôsledku zrušenia pokuty uloženej spoločnosti Aalberts má nevyhnutne za následok nesprávnosť sumy uvedenej v článku 2 písm. b) bode 2 sporného rozhodnutia, čo odôvodňuje jeho zrušenie.
- 74 Všeobecný súd v bode 125 napadnutého rozsudku pre úplnosť pripomenul, že spoločnosť IMI bola pred prijatím napadnutého rozhodnutia rozdelená na niekoľko samostatných subjektov, čo nič nemení na závere vykonanom v predchádzajúcom bode.
- 75 Tretí odvolací dôvod preto treba odmietnuť.
- 76 Vzhľadom na to, že sa všetky odvolacie dôvody zamietli, odvolanie sa musí zamietnuť v celom rozsahu.

O vzájomnom odvolaní

- 77 Treba uviesť, že odvolateľky podali vzájomné odvolanie pre prípad, že by Súdny dvor tomuto odvolaniu vyhovel. Z bodu 76 tohto rozsudku však vyplýva, že Súdny dvor odvolanie Komisie zamietol.
- 78 Za týchto podmienok vzájomné odvolanie nie je potrebné preskúmať.

O trovách

- 79 Na náklade článku 184 ods. 2 rokovacieho poriadku, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne o trovách konania.
- 80 Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe jeho článku 184 ods. 1 na konanie o odvolaní účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Aalberts, Aquatis a Simplex navrhli zaviazat Komisiu na náhradu trov konania a Komisia nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené ju zaviazat na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Odvolanie sa zamietla.**
- 2. Vzájomné odvolanie nie je potrebné preskúmať.**
- 3. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania.**

Podpisy